L A P O R J E

14.II.2021 α Ω **8** ted

Župnija Laporje zupnija.laporje@gmail.com
Spletna stran: https://zupnija.laporje.si
GSM: ***041 / 849 - 571***

FEBRUAR - SVEČAN

AKCIJA –vsak dan OD 20.45 DO 21h

MOLIMO ROŽNI VENEC-župnik, bom molil v župnišču ti pa, KARKOLI MOLIŠ ALI DELAŠ, SAM ALI S SVOJIMI čez dan, pridruži v duhu skupni molitvi OB 20.45! KO skupaj DARUJEMO MOLITVE IN DELO DNEVA NEBEŠKEMU OČETU! Ob 21.blagoslov

14.6NED=VALENTIN **7.- za farane,za večni pokoj pred rojstvom umrlih otrok, Franc,Julijana Rak,Franc,Frančiška Erker 10.-Ivan,Matilda Bračun,** Marija Rak,k.v, **Pavel Kristina Sagadin, Veronika Vovk obl. Terezija JUG**

15.PON= KLAVDIJ **8.-** Janez Helena Orešič

16.TOR= JULIJANA **PUST 8.-** *po n.Brezmadežne*

17.SRE.PEPELNICA. 17.- Marija Rak,Stanko Smole

18.ČET=,FRANČIŠEK REGIS, CLET **8.-**po namenu

19.PET= KONRAD **17.-** molimo za duh poklice, za božje varstvo, Anton Javernik

20.SOB=SADOT IN PERZIJSKI MUČ. **8.**-po namenu (M)

21.6NED=PETER DAMJANI **7.- za farane,za večni pokoj pred rojstvom umrlih otrok, starši Kramberger-Jerič 10.- Ivan,Marija Franc Fijavž,Viktorija Uršič, Slavko Rak Stanko Smole**

Tisti čas je k Jezusu prišel gobavec in ga na kolenih prosil: »Če hočeš, me moreš očistiti.« Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!« Gobe so takoj izginile in bil je očiščen. Jezus ga je brž s strogimi besedami poslal ven in mu rekel: »Glej, da nikomur nič ne poveš, ampak pojdi, pokaži se duhovniku in daruj za svoje očiščenje, kar je zapovedal Mojzes, njim v pričevanje.«
(Mr 1,40–44)

PAVEL1.KORINČANOM 31 Najsi torej jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo.
32 Ne bodite v spotiko ne Judom ne Grkom ne Božji Cerkvi.
33 Tako skušam tudi jaz v vseh rečeh ugoditi vsem, pri tem pa ne iščem svoje koristi, ampak to, kar je koristno za mnoge, da bi se rešili. 11 1 Postanite moji posnemovalci, kakor sem jaz Kristusov.

Mr 1,40-45

IZOBČENCI

Gobavost je v Jezusovem času pomenila dvakratno nesrečo. Prva je bila bolezen sama, druga pa, da so bili po Mojzesovem zakonu ti bolniki izobčeni iz človeške skupnosti. Moremo si misliti, kako jim je bilo pri srcu.
Gobavosti pri nas ne poznamo. Ne moremo pa reči, da pri nas ne bi bilo izobčencev: Star je in betežen, naj gre v dom. – Slab učenec je, z njim govorim le zviška. – Pred leti je bil neki obrtnik osumljen utaje davkov in zato zaprt. Mediji so zadevo spravili v javnost. Žena in hčerka sta dan in noč jokali, ker so se ju v službi in v šoli vsi na daleč izogibali, kakor da sta garjavi. Izkazalo se je, da je bila obdolžitev neresnična, toda sum na družini je še dolgo ostal. – S kakšnim očesom gledamo in s kakšnim srcem presojamo ločene, samo civilno poročene, nekrščene, neverne, priseljence, ljudi z nižjo izobrazbo ali tanjšo denarnico.
Jezus ni ukinjal Mojzesovih predpisov glede gobavcev, saj je vedel, da so potrebni. Ni odobraval greha niti izjavljal, da je zlo dobro. Toda do ljudi, ki so bili kakorkoli zaznamovani in izobčeni, je imel edinstven odnos. Gobavca v današnjem evangeliju se je dotaknil in ga ozdravil. S tistimi, ki jih je javnost imela za grešne, je jedel in pil. Goljufa Mateja, zmikavta Judeža,

domišljavca Petra, dvomljivca Tomaža in podobne je celo vabil za seboj in nekatere izmed njih naredil celo za apostole. Družil se je s preprostimi, pomagal je gluhim, slepim, hromim in kruljavim. Končno se je na križu poistovetil tudi s trpini, zavrženci in obsojenci. S tem je dokazal, da v njegovih očeh ni nihče zavržen in da iz objema Božje ljubezni ni nihče izobčen. Nasprotno, človeški izobčenci so velikokrat Božji izvoljenci.
Če nam je težko vse to sprejeti in razumeti, naj nam ne bo težko o vsem tem vsaj nekoliko premišljevati.

Po: F. Cerar

Bratje in sestre, najsi jeste ali pijete ali delate kaj drugega, vse delajte v Božjo slavo. (1 Kor 10, 31)

Lepo zmolimo pred jedjo in dodamo kakšno prošnjo, da bi Bog poskrbel za »tiste, ki nimajo«, in potem bogat obrok s preobilico mesa, priloge, sadja in vsega drugega, ob vsem pa ostane še ogromno tega, kar vržemo v smeti.
Lepo naredimo znamenje križa, preden obrnemo ključ za vžig motorja in potem: nevarna hitrost, izlizane gume, zavore, ki niso v brezhibnem stanju, pivo ali kozarec vina po poti, vožnja brez postankov za počitek, telefoniranje med vožnjo …
Lepo opravimo spoved, pri kateri podrobno naštejemo slabe misli, grde besede, molitve, na katere smo pozabili, in nedeljske maše, ki smo jih izpustili, ***potem pa: karierizem v službi, brezbrižnost do problemov drugih, izogibanje plačilu davkov, razrahljano družinsko življenje …***
Lepo gremo k maši, prosimo za odpuščanje Boga in brate, molimo Očenaš in se držimo za roke, v znamenju miru stisnemo roko in potem … se spremo že na poti iz cerkve, obrekujemo, podtikamo

Boga ne slavimo z molitvijo pred in po dejanju, temveč z dejanji, ki jih uresničujemo v skladu z vrednotami pravičnosti, miru, solidarnosti, odpuščanja.

Iluzija, da Bogu zadoščajo molitve in obredi, ki so ločeni od življenja ali celo v nasprotju z njim, ne služijo ničemur.

Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Verovati pomeni
zaupati se usmiljeni Ljubezni,
ki stalno sprejema in odpušča,
ki nosi življenje
in mu podeljuje smer.
papež Frančišek

VRABCI – Mama vrabčevka in njeni mladiči opazujejo kmeta pri setvi. »Predvsem si pa zapomnite tole,« pravi, »vedno pustite nekaj zrn, da kmet ne izgubi veselja.«

YOUCAT – katekizem za mlade

Kako pride človek do tega, da moli?

Molimo, ker smo polni neskončnega hrepenenja in ker nas je Bog ustvaril v naravnanosti k sebi: »Nemirno je naše srce, dokler ne počije v tebi« (Avguštin). Molimo pa tudi zato, ker molitev potrebujemo. Mati Terezija pravi: »Ker se ne morem zanesti nase, se zanašam nanj, 24 ur na dan.«
(KKC 2566–2567, 2591)

Pogosto pozabljamo Boga, bežimo proč od njega in se skrivamo. Bog je vedno tu za nas – četudi se izogibamo misli nanj, četudi ga tajimo. On nas išče, preden ga mi iščemo, hrepeni po nas, kliče nas. Človek se pogovarja s svojo vestjo in nenadoma opazi, da govori z Bogom. Človek se počuti osamljenega, nima nikogar, s komer bi mogel govoriti, in tedaj začuti, da z Bogom vedno lahko govori. Človek je v nevarnosti in izkuša, da Bog odgovarja na njegov klic na pomoč. Moliti je tako človeško kakor dihati, jesti, ljubiti. Molitev očiščuje. Molitev omogoča upiranje skušnjavam. Molitev krepi v šibkosti. Molitev odvzema tesnobo, podvaja moči, daje večji zanos. Molitev osrečuje.

Kaj zahteva od nas osma zapoved?

Osma zapoved nas uči, da ne smemo lagati. Lagati pomeni zavestno in hoteno govoriti ali delovati zoper resnico. Kdor laže, vara samega sebe in zavaja druge, ki imajo pravico do tega, da spoznajo popolno resnico o dejanskem stanju.

(KKC 2464, 2467–2468, 2485–2486)

Vsaka laž je kršitev pravičnosti in ljubezni. Laž je ena od oblik nasilja; v sebi nosi klico razdora v skupnosti in spodkopava zaupanje pred zlom, na katerem temelji vsaka človeška skupnost. Kdor razumno zasleduje to sled, najde Boga.

NEZAŽELENIM

Ljubi Bog, opogumil si me,
naj zaupam v to, da me sprejemaš. Daj mi še dalje
moč, da bi vse nezaželene tako ljubil,
kakor ljubiš ti mene in me sprejemaš.

Ti veš, Gospod, da so nezaželeni najrevnejši med
revnimi. Bogati so lahko prav tako nezaželeni
kot revni tega sveta, ki si nam ga podaril.

Naj postanemo prav vsi
deležni bogastva tvoje ljubezni,
tako se bomo tudi v tvojem kraljestvu na zemlji
medsebojno sprejemali. Amen. *Youcat - Molitvenik za mlade, Mati Terezija*

V današnjem evangeliju beremo, kako je Jezus v svojem usmiljenju in posluhu za stisko bližnjega ozdravil gobavca in mu s tem tako rekoč znova podaril življenje.
Tudi današnji svet nosi v sebi mnogo gobavosti. Ta ni telesna, ampak duhovna prizadetost. Brezbrižnost, sebičnost, zamerljivost, sovraštvo, maščevanje se globlje zaje v človeka kot vsaka telesna bolezen in ruši temelje Božje podobe, ki nam je bila podarjena.

Po: Bogoslužno leto B

*

Ljudje, ki se ženejo za
vedno večjim bogastvom,
a si ne vzamejo časa, da bi uživali,
so podobni lačnim ljudem,
ki neprestano kuhajo,
a nikoli ne sedejo za mizo.
(Marie von Ebner-Eschenbach)

*

Nihče ne more imeti Boga.
Lahko se le odpremo
njegovi ljubezni. Da nas ljubi.
Nihče ne more
Boga razdajati drugim.
Samo Bog se lahko daje tistim,
ki jih ljubi, torej vsem.
(Michel Quoist)

*

V nekaterih verstvih
človek bolj išče Boga;
v krščanskem razodetju
pa najprej Bog išče človeka
in ga iz globine srca ljubi.
(Anton Strle)

*

Od Kristusa smo poklicani,
da damo na razpolago vse,
kar imamo in kar smo,
četudi je to zelo malo.
(Leopold Ungar)

ZMENEK – Policist zažvižga za mlado blondinko, ki steče čez prehod pri rdeči luči. Ta se ne ustavi, zato zavpije za njo: »Ali niste slišali mojega žvižga, zakaj se ne ustavite?« – »Sem, gospod policist, a danes imam že zmenek z drugim.«

NE SAMO ROKO – Študent medicine po uri počaka profesorja patologije: »Gospod profesor, prosil bi vas za roko vaše hčere.« – Profesor na to ves razburjen: »Ne, tega pa nikakor ne. Ali vzamete celo dekle, ali pa iz tega ne bo nič!«

MIREN PROSTOR – Muren pravi pikapolonici: »Zdaj muziciram v cerkvi, pa se bom kmalu izselil iz nje. Ne prenašam nenehnega zvončkljanja in velike množice ljudi.« – »Tudi jaz stanujem v cerkvi,« odvrne pikapolonica, pa imam miren prostor. Prav nič me nikoli ne zmoti«. – »Kje pa stanuješ? – »V nabiralniku za darove.«

Iluzija, da Bogu zadoščajo molitve in obredi, ki so ločeni od življenja ali celo v nasprotju z njim, ne služijo ničemur.
Po: T. Lasconi, 365+1 dan s Teboj

Med vsemi jeziki mora nam Slovencem naš materni jezik biti najljubši.
Kdor svoj materni jezik zavrže, pozabi in zapusti, je podoben zmedenemu pijancu, ki zlato potepta v prah in ne ve, kolikšno škodo si dela.
Kar je oče dobrega od svojih staršev prejel, mora svojemu sinu zapustiti, in kar se je mati od svoje matere hvale vrednega naučila, bo tudi svoji hčerki zapustila.
Materni jezik je najdražja dota, ki smo jo od svojih prednikov pridobili; skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Kdor namreč svoj materni, slovenski jezik pozabi, malopridno svoj talent zakoplje.
Oj, ljubi moj lepi in pošteni slovenski materni jezik, s katerim sem prvič svojo ljubeznivo mamo in dobrega očeta klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznavati in s katerim sem prvič svojega Stvarnika častil, tebe hočem hvaležno spoštovati in ohraniti, za tvojo čast in lepoto po pameti skrbeti. Kakor je bila moja prva beseda slovenska, tako naj bo tudi moja poslednja. Tudi vsak pošten Slovenec naj tako želi.
Povzeto po: bl. Anton Martin Slomšek, Knjiga njegovih misli